

מסורת הש"ס

(א) שנת כט: ושמ"ג, (ב) שנת
 ג, (ג) שס ח: לעיל ט, עז.
 ולקמן קא: (ד) [לעיל פו:],
 (ה) [לעיל פו:], (ו) [כס"א:
 ותשס תחליפו:], (ז) [ע"ר
 תר"ט].

לִטְוֵי רַעֲשׁוֹ׃

ורט"ר. מכתש.

מוסף רש"י

[illegible]

בינו חננאל

[illegible]

דוממחצה תלויה מתחת. אמר שיהא כה אורך ד' אמות, ש ייך טפחים, ור' טפחים גובה מג' הסמוכות לכותל, נמצא כחלים, וכתלים הללו מקיפת טפחים ושני משהרין על ש מלא ורחב פרסת הרגל והוא בעיתה ששימשה, הוא דסני כעיא רחב טפי מטפח משהר צרוגן. צריך שיהא כאלו ש צריך להיות בה חיקה ב' ט

הוֹקֵק כֹּה. נָקַד בְּחֻמְצָתוֹהָ וּפְסִילוֹ וְאִמְטָהוּ עֵינָיו מִחֻמְצָה לְחֻמְצָה עַל הָאֵין וְאִם מִחֻמְצָה מִחֻמְצָה פְּסוּת מִי' גּוֹבֵה הָאֵין מִחֻמְצָה לְחֻמְצָה וּמִנֶּעֱזֵל לְיִמְרָם מִן דְּרֵד לְחֻמִּים: **אֶל** נִצְבִּי לֹה דְלֹאֵךְ קָמָה הַיִּמְרָה דְּהִימָה יִהְיֶה כְרַמְלִית מִדְּרַבָּנָן הִיא גּוֹרֵה מִשּׁוֹם וְשִׁנְאָה מִרְהִי' לְרִהִי' וְהֹאִיל וְיֵשׁ לֹה קָמָה הַיִּמְרָה וְאֶפֶר' דְּלֹאֵכִי מִחֻמְצָה הִיא דִּהָךְ הוֹקֵק יוֹמֵר מִזִּית סְחָלִים מְלָא הוֹקֵק לְדִירָה הוּא מִיָּהוּ בְּתַקְנָתָה וְיִמְרָתָה יֵשׁ הָא סָגִי: **הִימָה** שְׂמֹכֶה. הִימָהוּ כּוֹחַל הַעֲלִיָּה עַל שַׁפַּת הָאֵיִם וְאִתּוֹ הַנֶּקֶד נִמּוֹן עַל שֵׁי זֵינִי הַיּוֹאֵלִים לְהַכּוֹת וּשְׁפַת הַנֶּקֶד פְּסוּת מִג' אֶמּוֹן לְכוֹתֵל הִיא לֹה הִיא כּוֹתֵל חֲדָה מִן הַמַּחְצִיאוֹת וְהַיִּמְרָה פְּסוּת מִשְׁלָשָׁה צִנְיָהוּ וְכוֹתֵל הוּא לִנְקֵד וּמוֹסָף לְשֵׁי טַפַּח וּמִשְׁהוּ פֶּגֶם בְּרִחוּת הַיִּמְרָה עַל שֵׁי ד' לְאֶרֶץ לְהַשְׁלִים הַנֶּקֶד לֹה גֵּז פִּי ד' וְצִרְךְ לְהִיּוֹת בֶּה רִחוּת עוֹד י' וְשִׁנְאָה לְיִמְרָה לִיּוֹת כּוֹף מִלְּמַחֶשֶׁה שְׁנִיָּה מִלְּמַחֶשֶׁה הִי י"א רִחוּת וּמִשְׁהוּ לְאֶרֶץ ד' אֲמוֹת לְהִיּוֹת י' טַפְחִים לֹה לְאֶשֶׁה עַד הַנֶּקֶד לְיִמְטָה כּוֹף וּשְׁאֵלָה וְכּוֹף אֵחָד י' הָרָאשִׁים אַע"פ שֶׁנֶּקֶד מִלְּמַחֶשֶׁה י' וּמִשְׁהוּ טַפַּח מוֹעִיל לְמַחְצִיאוֹת מְלָא הָא אֵלֶּה טַפַּח וּמִשְׁהוּ מוֹה טַפַּח וּמִשְׁהוּ מוֹה שְׁהִי י' טַפְחִים וְנִלְטֵטִין מִן הַמַּחְצִיאוֹת הַאֲחֻמְצִיּוֹת וְלִחוּץ לְשִׁבְעֵי טַפְחִים שְׁהִי הַמַּחְצִיאוֹת הַאֲחֻמְצִיּוֹת וְשִׁבְעֵי טַפְחִים אֲמוֹת מִנְּלֹחֹת עִירֻמָּה דְּכַפַּת הַפֶּגֶם וְאִין מַחְצִיאוֹת הָרָאשִׁין נִמְשָׁרִין וְנִמְנָה לֹה כּוֹתֵל אֵלֶּה טַפַּח וּמִשְׁהוּ הוּא מִלְּמַחֶשֶׁה עַם פְּסוּת מִג' לְכוֹד הוּא מִלְּמַחֶשֶׁה ד' טַפַּח וּמוֹסָף

ארכה לרץ שיהא ארכה י' ורחבה
' ושני משהוין וקופה רחבה כנגד
הקופה ורחבה י' מן הקופה ורחבה

[illegible][illegible]

א. אולי לִי נוסח ומשכן עד חסות מן' וכו'. ב. וְאֵם בְּרַחַם מַחְבֵּנוּ דְּחַסְיוֹ מן' אֲלֵמִיבִּי הִיא

המחיות קצוה הויה לה ״ טפחים הנשארם קצוה הנקב לכל דד ורואין אותם כאלוה היו קפוחים ממנו גוד אחיה כאלוה יורדות וקוממות עד המים והויה מים שנכבד הנקב רה״י. וצויר מהיה לא קמו טפחים חלל שצנייהם: כוף. רוחב הנפר שיהא כפוף למטה כמחיה ואכתי הויה מחיה וימיה של עכריא. דכי אמר לקמן [עמוד ב] דלאנשי טכריא המיר: **אוגנים**. שפה גבוה דהויה כמחיות

אמר ר' יהודה מעשה ב'ו. וואין זה מעשה לקמור דאמיתיה דלעיל קאי דלא צבי מחיה לשם מים: הכל

והמולא א"ל אביו ורילמא לא היה עד כאן לא קאמר רבי יהודה התם אלא דאמר גוד אחיה מחיצתא אבל כוף

גוד לא ועו כמאן לא קאמער רבי חנניא בן
עקיבא התם אלא בימה של טבריא הואיל ויש לה אוגנים ועיירות וקרפיות
עקיפות אותה אבל בשאר מיתות לא אמר אבי' ולדברי ר' חנניא בן עקיבא
היתה סמוכה לכותל בפתות מג' טפחים צריך שיהא אורכה ד' אמות ורוחבה
אחד עשר ומשהו היתה זקופה צריך שיהא גובהה עשרה טפחים ורוחבה ו'
טפחים ושני משהוין אמר רב הונא בריה דרב יהושע היתה עומדת בקרן זוית
צריך שיהא גובהה ו' טפחים ורוחבה ב' טפחים ושני משהוין ואלא הא דתניא
ר' חנניא בן עקיבא אומר גוזמרא שיש בה ד' אמות על ד"א חוקק בה ד' על
ו' וממלא היכי משכחת לה דעבידא כי אסיתא: **מתני'** "אמת המים
שהיא עוברת בחצר אין ממלאין הימנה בשבת אלא אם כן עשו לה מחיצה
גבוהה ו' טפחים בכניסה ובציאה ר' יהודה אומר כותל שעל גבה תידון משום
מחיצה אמר רבי יהודה מעשה באמה של אבל שהיו ממלאין ממנה על
פי זקנים בשבת אמרו לו מפני שלא היה בה כשיעור: **גמ'** תנו רבנן עשו
לה בכניסה ולא עשו לה ביציאה עשו לה ביציאה ולא עשו לה בכניסה אין
ממלאין הימנה בשבת אא"כ עשו לה מחיצה ו' טפחים ביציאה ובכניסה ר'
יהודה אומר כותל שעל גבה תידון משום מחיצה אמר רבי יהודה מעשה
באמת המים שהיתה באה מאבל לצפורי והיו ממלאין הימנה בשבת על פי
הזקנים אמרו לו ^ומשם ראייה מפני שלא היתה עמוקה ו' טפחים ורוחבה ד'
תניא אידיך "אמת המים העוברת בין החלונות פחות מג' משלשל דלי וממלא
אין משלשל דלי וממלא רשב"ג אומר פחות מד' משלשל דלי וממלא ד'
אין משלשל דלי וממלא כמאי עסקינן אילימא באמת המים גופה ואלא הא
דכ"י אתא רב דימי אמר ר' יוחנן "אין כרמלית פחותה מד' לימא כתנאי
אמרה לשמעתי' אלא באגפיה ולהחליף והא ^וכי אתא רב דימי אמר
כ"י יוחנן מקום שאין בו ארבעה על ארבעה מותר לבני רשות היחיד
לבני רשות הרבים לכתף עליו ובלבד שלא יחליפו התם דאורייתא
הר"ב

שפה עשוי בפחות מג' סמוך לכולל והוא לצוד הרי מחילת ד' לנאן ועוד כוץ טפח ומשאו
משכו מחילת ופחות מג' לצוד הרי מחילת ד' מכאן ומחילת ה' שנגד הכותל רחבה ד' שלמין
חלון ככותל וממלא: **היפה עומד בקרן ווים**. שני כתלים מחילת למים ואינה זריכה אלא
יאל קופסה י' טפחים ורחבה צ' טפחים ושי משאויין ומעמידה קופסה שפת עוביה כנגד כותל
מלאה כולל מחילת רחבה ה' ומשאו וכותל השני מכאן כנגד רחבה מופלג ממנו ד' כוץ טפח ומשאו
ככותל ושלל ד' ומלאה שפת העמוד מכותל מג' והוא לצוד הרי צ' מחילת ש"ו ואלא
שכחת לה: **דעבידא כלפיסא**. שאין כותל סמוך לה וקבועה על יסודות וארץ להיות כל חללה וכל
יחא מורטי": **ברנני** אמר המיס: אפילו ברה"י כרמלית היא: עשו לה מחילת. בתוך אגוניה
נעשים ומחילת החצר החלילה ועוצרה על גבה אינה מועלת לה ואע"ג דמחילת חיליה מותרת במימ'
נעשים כגון חוצותה דמתי' (ע"י) וכגון חוצותה שנתה דהריס: **שם אלב**. שם הטיב ויהיה עוצרת בתוך
לה מחילת כותל בחדר תליה עליה ורבי יהודה לטעמיה דפליגי נמי במתני' (פ"ג) אזור: **שלא היסא**
ש"ו מים נעשין רשות לעצמן בפחות מעומק י' ברוחב ד' ואם עובדת ברה"ו הייך רה"י כדמנן
דבר דכרמלית היא ואם היה רקק מים ורה"י מלחלח צו חייב דרה"י הוא וזמנה הוא רקק מים פחות
מזה רשות לעצמן ידו יהו מן בחדר יהו לה"י: **גמ'** עשו לה בכניסה אל עשו לה כניסא. כל
כניסאחא ונעשים הכל כרמלית אבל כי עשו בכניסה וביציליה אינה כרמלית דומה כמי שמתחלת בחדר
רחבה ד' דלא חשיב פחות מד' למיחר רשותא לנפשיה: **בין החלונות**. למכין או לחצר ובהים מכאן
מאות: **פחות מג'**. מפרש ואולי במאי קאמר: **במאי עסקינן**. האץ שיעורא דג' וד': **אי נימא**. ברוחב
תחת ואלן ממלאין ממנה לה"י: **לימא כנאלי אמרה**. דהא רבנן צ"ו רוחב קרו לה כרמלית (וראן)
חליץ. דיש במאה שיעור כרמלית והכא בשים לה אגפים גבוהים והמים למיחיה הכך אגפים מקום
ומיניחו על אגפים ומשם מחליפו לאמה וממלאוהו וסוד ומיניחו על אגפים ומשמחליפו) לה"י: **השתא**
הי. ומרשות היחיד לכרמלית וקאמרי רבנן דלא אית דהו רוחב ג' מו ולא היו מקום פטור אלא
לה"י: **והא כי אסא רב דימי** **הוסי אמר וכלבדן שלא חליפו**. דבר היחיד פטור דהא כיון דאמרין מותר
לה"י וקאמר לא חליפו: **הוסי רשיות דאלי יחליפו**. רשות היחיד ורבים אסורא דאורייתא להוציא
תא דרך מקום פטור אבל מכרמלית לה"י רשיות דרבנן ומחליפין דרך מקום פטור. ואע"ג דחשיב
תא קאמרי רבנן דשגשה לא היו מקום פטור ליכא למימר דהא שמעמא בתרייחא דרב דימי נתנא
לא דחשיב הי פחות מד' הסמוך להו בעל אפין אבל לגבי כרמלית לא בעיל מ"י היו רוחב שגשה:
והא

[illegible]

חכם דבררחתא דהמטא תתאז' תתאז' חנ' ואלו דת' התלמוד י"ח

עין משפט
ור מצות

בַּח א ב מ"י פט"ו
מהלכות שנת הלכה
א סתם עשין דרנן א טור
ד"ע א"ת סי' שט סעיף
א:
בַּח ב מ"י פט"ו מהל'

ג' ת"י פיר'ד מהל'
שנת הלקה ד' קמב
ארון קה טוש"ע א"ח קי'
שמה סעיף יא:

רבינו חננאל (דמער)

[illegible][illegible]

אם מים מאכל לציפור.
ה' (ד'). חניא אידך אמת
של כלי וממלא, שלשה
במאי עסקין אי נימא
מקום פטור הוא, ואינו
עד ארבעה, כי איצטבא
אמרה לשמעתיה. ומרקין
להחליף לישול מנופה
בניס דלי בחלון. ואמרני
יחיד לבתה עלי ובלבד
הרבים שון של תורה.